

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 16-06-55550 צ'רלטון בע"מ נ' ג'אבר

בפני כבוד השופט רמי אמיר

התובעת

צ'רלטון בע"מ
ע"י ב"כ עוה"ד אמיר כצלנסון ו/או ליאור להב

נגד

הנתבע

עאוני ג'אבר
ע"י ב"כ עו"ד מוניר רסאס

החלטה

- 1
 - 2
 - 3
 - 4
 - 5
 - 6
 - 7
 - 8
 - 9
 - 10
 - 11
 - 12
 - 13
 - 14
 - 15
 - 16
 - 17
 - 18
 - 19
 - 20
 - 21
 - 22
1. התובעת הגישה תביעה למתן חשבונות ולסעד כספי נגד הנתבע, וזאת בטענה להפרת זכות יוצרים, עשיית עושר ולא במשפט, ועבירה על חוק המחשבים. לטענת התובעת, היא בעלת זכויות היוצרים לשידור בישראל של משחקי הליגה האנגלית בכדורגל. עוד טוענת התובעת בתביעה, כי הנתבע מוכר ומציע למכירה ללקוחותיו בישראל ממירים ומנויים המאפשרים צפייה בתכנים מקודדים, ובכללם שידורי הליגה האנגלית, וזאת תוך הפרת זכויות התובעת.
2. הנתבע הגיש כתב הגנה, ויחד עמו בקשה להעברת התיק לבית המשפט המחוזי בירושלים, בשל העדר סמכות מקומית.
- לטענת הנתבע, הרי שהתביעה מייחסת לנתבע מעשים שנעשו, לפי הנטען, בחנות של הנתבע בירושלים, וזוהי עילת הסמכות היחידה שמתקיימת בענייננו. ב"כ הנתבע מאשר כי נטען בתביעה (בסעיף 81) שמקום ביצוע ההפרות הוא בכל המדינה, ובכלל זה במחוז מרכז - אך דברים אלו נסתרו, לטענתו, בגדר הטענות העובדתיות בכתב התביעה המפרטות את המעשים המיוחסים לנתבע, שהם כאמור בירושלים.
3. התובעת השיבה לבקשת ההעברה, וטענה כי בית משפט זה מוסמך מהבחינה המקומית, כיוון שמדובר בהפרות ועוולות שנעשו על גבי רשת האינטרנט, כפי שנטען בתביעה; וכי לאלו אין מקום מוגבל מבחינה טריטוריאלית, והן נחשבות כמעשים שנעשו בכל מקום במדינת ישראל, כך לפי פסיקת בתי המשפט. עוד טוענת התובעת בתשובתה לבקשת ההעברה, כי אין עוד חשיבות לשאלת הסמכות המקומית, ולכל הפחות חל פירות במעמדה של טענת חוסר הסמכות.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 55550-06-16 צ'רלטון בע"מ נ' ג'אבר

4. עיינתי בבקשה ובתשובה, וכן בכתב התביעה. דעתי היא כי דין הבקשה להתקבל, אף שלא מטעמיה. להלן אביא את נימוקיי.
5. מושכלות ראשונים הם, ששאלת הסמכות המקומית נבחנת לפי הנטען בתביעה. משעיינתי בתביעה, מצאתי כי אומנם מיוחס לנתבע מעשה של מכירת ממיר בחנותו בירושלים. אך לפי הנטען בתביעה, מעשה זה מהווה הפרה תורמת של זכויות התובעת, כשההפרה התורמת מושלמת ע"י מעשי הפרה של העברה ברשת האינטרנט של שידור משחקי ספורט שלתובעת יש זכויות בלעדיות בקשר עימן, כך לפי הנטען. עוד נטען כי הנתבע משווק את עסקו ואת השירותים המפרים שהוא מציע ללקוחותיו, באמצעות פרסום ברשת האינטרנט.
- לכן, טענתו של הנתבע כי התביעה מייחסת לו מעשים שנעשו בירושלים בלבד – אינה טענה נכונה.
6. במצב דברים כזה, הרי שעד לאחרונה הייתה נתונה הסמכות המקומית לדון בתביעות כאלו בכל מקום ובכל מחוז במדינת ישראל. הדבר נובע מהחלופה שבתקנה 3(א)(5) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984: "מקום המעשה או המחדל שבשלו תובעים".
7. אלא שלאחרונה חל שינוי נורמטיבי בעניין. תקנות סדר הדין האזרחי (תיקון מס' 2), התשע"ו-2016, הותקנו ביום 9/5/2016 ופורסמו בקובץ התקנות 7661 ביום 24/5/2016.
- בתקנה 8 לתקנות אלו נקבע כי תחילתן 30 יום מיום פרסומן, היינו ביום 24/6/2016, ויש בהן מס' תיקונים לתקנות סדר הדין האזרחי.
- בתקנה 2 לתקנות המתקנות נקבע, כי אחרי תקנת משנה 3(א1) לתקנות העיקריות תבוא תקנה חדשה שמספרה 3(א2), וזה לשונה:
- "על אף האמור בתקנת משנה (א), תובענה בשל פרסום או סחר ברשת האינטרנט תוגש לבית המשפט שבאיזור שיפוטו מצוי מקום מגוריו או מקום עסקו של הנתבע או מקום מגוריו או מקום עסקו של התובע, בלבד, ויחול האמור בתקנת משנה (א1)".**
8. תקנה חדשה זו שינתה את המשטר הנורמטיבי הנוגע לסמכות המקומית בתביעות בקשר לאינטרנט. התקנה העמידה למעשה **שתי חלופות סמכות בלעדיות** – במחוז מגוריו או עסקו של הנתבע, ובמחוז מגוריו או עסקו של התובע.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 16-06-55550 צ'רלטון בע"מ נ' ג'אבר

- זאת ועוד, על תביעות מסוג זה הוחלה גם תקנה (1א3) לתקנות העיקריות. משמעות הדבר היא, שכאשר לתובע יש מספר סניפים, ואחד מהם בתחום השיפוט בו מצוי מקום מגוריו או עסקו של הנתבע – אזי ניתן יהיה להגיש את התובענה רק במחוז מגוריו או עסקו של הנתבע.
9. תקנה זו חלה לפי לשונה על **"תובענה בשל פרסום או סחר ברשת האינטרנט"**, ותיבה זו מכילה לטעמי את כל התביעות הקשורות בנעשה ברשת האינטרנט. **"פרסום או סחר"** כולל לא רק תביעות חוזיות אלא גם תביעות נזיקיות ואחרות, ובכלל זה גם הפרת זכויות יוצרים ברשת האינטרנט, גם עשיית עושר בשל מעשים הנעשים ברשת האינטרנט, גם פרסום לשון הרע, ועוד כיוצא באלו עוולות הנעשות ברשת האינטרנט, כולן או חלקן.
- לכן, גם המעשים נושא התביעה שבפני הם מעשים שחוסים, לפי תוכנם, תחת כנפיה של תקנה חדשה זו.
10. אמור אפוא מעתה – הסמכות המקומית בכל תביעות האינטרנט תהא אצל התובע או אצל הנתבע; ואין עוד חשיבות או רלבנטיות למקום יצירת ההתחייבות, למקום שהיה מיועד לקיום ההתחייבות, למקום המסירה של הנכס או למקום המעשה או המחדל שבשלו תובעים, הלוא הן החלופות שבתקנה 3(א)(2-5).
11. התקנות המתקנות האמורות נכנסו לתוקף, כאמור, ביום 24/6/2016. אך הנה, התביעה שבפני הוגשה ביום 27/6/2016. לכן תקנות אלו חלות על התביעה שבפני.
- והמשמעות היא כי עלינו לבחון, היכן מקום המגורים או העסק של התובעת ושל הנתבע, וכן כלום יש לתובעת מספר סניפים כאשר אחד מהם במקום מגורי או עסקו של הנתבע.
12. בחנתי את הנטען בתביעה, ואין כל פירוט של מקום מגורי התובעת או עסקה, ואין כל פירוט של סניפים. גם הנתבע לא טען לכל טענה עובדתית בעניין זה.
- לכן, מצד אחד לא יכולה התובעת להסתמך על מקום מגוריה או עסקה לצורך הקמת סמכות מקומית; ומצד שני, אין הנתבע יכול להסתמך על מקום סניף של התובעת בגדר תקנה 3(א1) לתקנות העיקריות.
- למעלה מן הנדרש אציין, כי אף שהתביעה אינה מפרטת את מקום עסקיה של התובעת – הרי שמתוך נספח 3 לתביעה, המתיימר להוות אישור לזכויות הקניין הרוחני שהוענקו לתובעת, נלמד כי מקום מושבה של התובעת הוא בתל אביב; וכידוע, אין תל אביב נמצאת בגדרו של מחוז מרכז.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 55550-06-16 צ'רלטון בע"מ נ' ג'אבר

13. נותרנו אפוא עם החלופה היחידה הנוספת לפי התקנות, והיא מקום מגוריו או עסקו של הנתבע.

לעניין זה למדים אנו מהתביעה כי הנתבע הוא מירושלים, וזאת מאשר אף הנתבע עצמו. רוצה לומר, הסמכות המקומית היחידה והבלעדית בתביעה זו נתונה לבית המשפט המוסמך במחוז ירושלים, ולא לבית משפט זה שבמחוז מרכז.

14. מסכים אני עם ב"כ התובעת, שמעמדה של הסמכות המקומית איננו כפעם. הדבר נובע גם מריבוי החלופות המקבילות לפי תקנות סדר הדין; וגם מפרשנות מרחיבה שניתנה לחלופה שבתקנה 3(א)(3) בפסק הדין ברע"א 6920/94 לוי נ' פולג.

יחד עם זאת, מקום שקיימות הוראות ספציפיות בתקנות, ששוללות את ההסדר הכללי של סמכות מקבילה במספר חלופות, וקובעות הסדר מיוחד ומצמצם – הרי שכוחן של תקנות מיוחדות אלו גובר. זהו המקרה של תקנה 3(א)(1) "הצרכנית". וכעת זהו גם המקרה של תקנה 3(א)(2) החדשה שעניינה בתביעות האינטרנט.

15. לפיכך, אין לבית משפט זה סמכות מקומית לדון בתובענה, ויש להעבירה לבית המשפט המוסמך, הוא בית המשפט בירושלים.

בחנתי לצורך זה, ובטרם מתן החלטה, האם נתונה הסמכות העניינית לבית משפט השלום – אך כיוון שבתביעה יש, בין היתר, עתירה לסעד כספי של 3,000,000 ₪, הרי שהסמכות נתונה לבית המשפט המחוזי.

אשר על כן, אני מעביר את הדיון בתובענה לפי סעיף 79 לחוק בתי המשפט, לבית המשפט המחוזי בירושלים.

כיוון שטעמי העברת התיק אינם הטעמים שביסוד בקשת הנתבע, לא יהיה צו להוצאות.

ניתנה היום, ח' חשוון תשע"ז, 09 נובמבר 2016, בהעדר הצדדים.

רמי אמיר, שופט